

**Euro-Latin American Parliamentary Assembly
Assemblée Parlementaire Euro-Latino Américaine
Asamblea Parlamentaria Euro-Latinoamericana
Assembleia Parlamentar Euro-Latino-Americana**

**EUROPEJSKO-LATYNOAMERYKAŃSKIE ZGROMADZENIE
PARLAMENTARNE**

Komisja Spraw Politycznych, Bezpieczeństwa i Praw Człowieka

19.11.2012

WERSJA TYMCZASOWA

PROJEKT REZOLUCJI

Walka z przemytem narkotyków i przestępczością zorganizowaną w Unii Europejskiej i Ameryce Łacińskiej

Współsprawozdawca PE:

Bogusław Sonik (PPE)

Współsprawozdawczynie AŁK:

Sonia Escudero (Parlatino)

Walka z przemytem narkotyków i przestępczością zorganizowaną w Unii Europejskiej i Ameryce Łacińskiej

Europejsko-Latynoamerykańskie Zgromadzenie Parlamentarne,

- uwzględniając światowy raport na rok 2011 sporządzony przez Biuro Narodów Zjednoczonych ds. Narkotyków i Przestępczości (UNODC),
- uwzględniając oświadczenia z sześciu szczytów szefów państw lub rządów Ameryki Łacińskiej i Karaibów oraz Unii Europejskiej, które odbyły się w Rio de Janeiro (28–29 czerwca 1999 r.), Madrycie (17–18 maja 2002 r.), Guadalajarze (28–29 maja 2004 r.), Wiedniu (11–13 maja 2006 r.), Limie (15–17 maja 2008 r.) i w Madrycie (17–18 maja 2010 r.),
- uwzględniając plan działania (na lata 2010–2012), który został przyjęty na szczycie UE-AŁK w Madrycie w dniu 18 maja 2010 r.,
- uwzględniając deklaracje przyjęte w ramach konferencji międzyparlamentarnych między UE a Ameryką Łacińską i Karaibami od lipca 1974 r. (konferencja w Bogocie) do maja 2005 r. (konferencja w Limie),
- uwzględniając mechanizm koordynacji i współpracy w zakresie narkotyków między UE a Ameryką Łacińską oraz Karaibami, a w szczególności deklarację z Puerto España, która została przyjęta na dziewiątym posiedzeniu wysokiego szczebla (22 i 23 maja 2007 r.), deklarację z Quito, która została przyjęta na jedenastym posiedzeniu wysokiego szczebla (27 maja 2009 r.), oraz deklarację z Madrytu, która została przyjęta na dwunastym posiedzeniu wysokiego szczebla (27 kwietnia 2010 r.),
- uwzględniając program współpracy między Ameryką Łacińską i Unią Europejską w dziedzinie polityki narkotykowej (COPOLAD), którego celem jest osiągnięcie większej spójności, równowagi i wpływu strategii politycznych w tym zakresie,
- uwzględniając projekt PRELAC (zwalczanie nielegalnego handlu prekursorami narkotyków w Ameryce Łacińskiej i na Karaibach),
- uwzględniając plan działania Unii Europejskiej w zakresie narkotyków na lata 2009–2012,
- uwzględniając roczne sprawozdanie o stanie problemu narkotyków w Europie (2010 r.) Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (EMCDDA),
- uwzględniając raport w sprawie narkotyków wydany przez Światową Komisję ds. Polityki Narkotykowej z czerwca 2011 r.,
- uwzględniając strategię bezpieczeństwa Ameryki Środkowej zatwierdzoną w dniu 8 kwietnia 2011 r.,

- uwzględniając debaty Komisji Spraw Politycznych, Bezpieczeństwa i Praw Człowieka Europejsko-Latynoamerykańskiego Zgromadzenia Parlamentarnego (EUROLAT) na temat problemu narkotyków na świecie, przeprowadzone w dniach 4 i 5 listopada 2010 r. w Cuenca (Republika Ekwadoru), 17 i 18 maja 2011 r. w Montevideo (Wschodnia Republika Urugwaju) oraz seminarium wysokiego szczebla na temat walki z przemytem narkotyków i przestępczością zorganizowaną w UE i AŁK, które odbyło się w Meksyku w dniach 21–23 lutego 2012 r.,
 - uwzględniając dokument roboczy w sprawie walki z przemytem narkotyków i przestępczością zorganizowaną w Unii Europejskiej i Ameryce Łacińskiej przedstawiony Komisji Spraw Politycznych, Bezpieczeństwa i Praw Człowieka Europejsko-Latynoamerykańskiego Zgromadzenia Parlamentarnego przez posła do Parlamentu Europejskiego Bogusława Sonika,
 - uwzględniając dokument roboczy w sprawie walki z przemytem narkotyków i przestępczością zorganizowaną w Unii Europejskiej i Ameryce Łacińskiej przedstawiony Komisji Spraw Politycznych, Bezpieczeństwa i Praw Człowieka Europejsko-Latynoamerykańskiego Zgromadzenia Parlamentarnego przez senator Sonię Escudero (Parlatino),
- A. mając na uwadze, że głównym celem globalnej polityki w sprawie środków odurzających powinno być „zdrowie, bezpieczeństwo publiczne i prywatne oraz dobrobyt ludzkości”;
- B. mając na uwadze, że kwestia nielegalnych narkotyków łączy w sobie zagadnienia z zakresu zdrowia, rozwoju społecznego i bezpieczeństwa publicznego, ze szczególnym uwzględnieniem bezpieczeństwa obywateli, co skutkuje licznymi przestępstwami i ogromną liczbą ofiar śmiertelnych związanych z handlem narkotykami oraz jego powiązaniem z innymi rodzajami nielegalnej działalności, przez co problem ten wymaga wielowymiarowego i interdyscyplinarnego podejścia politycznego;
- C. mając na uwadze, że handel narkotykami opiera się na wysokiej rentowności tego procederu, szczególnie dla pośredników działających na dużą skalę, którzy wykorzystują zarówno niską elastyczność przemycanego produktu, jak i jego zdolność do uzależniania; mając przy tym na uwadze, że obieg nielegalnych narkotyków odzwierciedla klasyczny wzór asymetrycznych stosunków między państwami, ponieważ w państwach znacznie bogatszych niż państwa produkujące narkotyki gwałtownie wzrasta popyt;
- D. mając na uwadze, że handel narkotykami stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa regionów, konieczne jest ustanowienie bardziej ujednoczonych ram prawnych, które doprowadzą do harmonizacji i umożliwią przeprowadzenie walki przez każdy kraj w ramach wspólnej, bardziej zintegrowanej strategii;
- E. mając na uwadze, że przestępstwa związane z handlem narkotykami i przestępczością zorganizowaną stanowią poważny problem na świecie, który może doprowadzić do destabilizacji instytucji publicznych, a nawet niektórych państw; faktycznie przestępczość zorganizowana otwarcie rzuca wyzwanie władzom, ponieważ ze względu na znaczną wysokość dochodów, które sprzyjają korupcji, przenika nieraz

sfery działalności państwowej, przekształcając je w sojuszników działalności przestępczej; generuje to trudne do określenia nasilenie przemocy, dziesiątki tysięcy ofiar śmiertelnych każdego roku i przyrost liczby osadzonych w postępie geometrycznym, a także pociąga za sobą konieczność zwiększenia wydatków na bezpieczeństwo, przyczynia się do podnoszenia kosztów produkcji, zniechęca do realizacji projektów, które mogłyby tworzyć miejsca pracy i zwiększać dobrobyt społeczeństwa, a także odstrasza inwestycje zagraniczne;

- F. mając na uwadze, że zorganizowane grupy przestępcze ewoluują w kierunku wzorów na kształt przedsiębiorstwa, stają się coraz bardziej złożone i mają coraz wyraźniejszą strukturę, a także są zdolne przeniknąć w głąb rynków gospodarczo-finansowych, powodując ich zaburzenia w poszukiwaniu legalnego otoczenia gospodarczego, za pośrednictwem którego mogłyby kierować nielegalnie nabyte dochody, często za pomocą wymyślnych operacji prania pieniędzy; mając na uwadze, że międzynarodowi handlarze narkotyków korzystają z rajów podatkowych oraz z możliwości, jakie stwarza elektroniczny obieg płatniczy;
- G. mając na uwadze istniejące powiązania pomiędzy zabójstwami, obrotem bronią palną, handlem ludźmi, korupcją a handlem narkotykami, ponieważ biznes narkotykowy finansuje zakup broni, która jest wykorzystywana w wojnach organizacji przestępczych i gangów pragnących przejąć kontrolę nad poszczególnymi obszarami i handlem, a czasami również wspiera organizacje terrorystyczne;
- H. mając na uwadze, że nie tylko organizacje terrorystyczne często prowadzą handel narkotykami, aby sfinansować swoją działalność;
- I. mając na uwadze, że światowa działalność przestępcza zmienia międzynarodową przestępczość zorganizowaną poprzez odwracanie zasad gry, tworzenie nowych podmiotów i zmienianie konfiguracji dostępu i dostępności władzy w międzynarodowej polityce i gospodarce, przy czym coraz większą rolę odgrywają sieci osób silnie zmotywowanych wysoką rentownością, niezwiązanych z żadnym konkretnym krajem, którym globalizacja ułatwia działanie;
- J. mając na uwadze, że Organizacja Państw Amerykańskich w 2003 r. wskazała obok terroryzmu zorganizowaną przestępczość jako „największe zagrożenie dla bezpieczeństwa regionalnego”;
- K. mając na uwadze, że liberalizacja granic, będąca skutkiem regionalizacji i globalizacji, często przynosi niezamierzony skutek w postaci umiędzynaradawiania się zagrożeń związanych z przestępstwami, takimi jak pranie pieniędzy oraz przepływ nielegalnych narkotyków i nielegalnych pieniędzy, przemyt migrantów i broni, które powiązane są z różnorodną działalnością gospodarczą łączącą w sobie działalność nielegalną i legalną, dzięki czemu może ona finansować działalność polityczną;
- L. mając na uwadze, że działalność zgodna z prawem jest uzależniona od środków pochodzących z handlu narkotykami, ponieważ obie te sfery wzajemnie się przenikają;
- M. mając na uwadze, że w dalszym ciągu to ubóstwo, wykluczenie społeczne, brak lub niewystarczający poziom edukacji, brak szans oraz kryzys wartości społecznych i

rodziny w połączeniu ze zjawiskiem szybkiego osiągnięcia korzyści popychają wiele osób, w szczególności młodych, do udziału w lukratywnym handlu narkotykami;

- N. mając na uwadze, że handel narkotykami, korupcja i przestępczość zorganizowana są jednymi z głównych przeszkód hamujących wydajność i wzrost gospodarczy krajów;
- O. mając na uwadze, że hodowla roślin, które mogą zostać przerobione na narkotyki, stanowiła, i nadal stanowi, źródło dochodów ubogich rolników; mając ponadto na uwadze, że produkcja ta nie miałaby jednak żadnego znaczenia dla gospodarki bez nabywców i obróbki w laboratoriach;
- P. mając na uwadze, że w handel narkotykami coraz częściej zamieszane są kobiety, które z powodu ubóstwa próbują poprawić swoją sytuację społeczno-ekonomiczną oraz sytuację swoich rodzin poprzez przemyt i handel detaliczny, przy czym stanowią one najsłabsze ogniwo w łańcuchu, co potwierdza fakt, iż 60% kobiet osadzonych w latynoamerykańskich więzieniach jest oskarżonych o „detaliczny handel narkotykami”;
- Q. mając na uwadze, że młodzież od najmłodszych lat przyłącza się do siatek narkotykowych, przy czym przyjmuje się, że jej przynależność do nich wynika z braku szans, biedy, rozbicia rodzin i braku wartości;
- R. mając na uwadze, że handel narkotykami jest przestępstwem, które przekracza granice państw, i dlatego żaden kraj nie może go rozwiązać tylko i wyłącznie za pomocą polityki krajowej lub izolacjonistycznej; wręcz przeciwnie – aby rozwiązać ten problem, konieczna jest międzynarodowa współpraca polityczna, policyjna i sądowa, z uwzględnieniem przepisów prawa krajowego i międzynarodowego;
- S. mając na uwadze, że kartele narkotykowe łączą i kontrolują grupy przestępcze, które kierują przemysłem, handlem bronią i ludźmi, prostytutką, gangami młodocianych, kradzieżą samochodów i finansowaniem działalności w ramach gospodarki nieformalnej, co doprowadziło do mylenia aktów przestępczości powszechnej z przestępczością zorganizowaną oraz powoduje utrudnienia dla struktur prawnych odpowiedzialnych za zwalczanie poszczególnych działań;
- T. mając na uwadze, że tradycyjne strategie walki z handlem narkotykami przechodzące od podejścia opartego na zakazach do podejścia opartego na redukcji szkód nie zawsze przynosiły pożądane skutki i że z tego względu konieczne jest opracowanie nowych, kreatywnych rozwiązań, które obejmą pełny obraz problemu, a mianowicie dalsze wzmocnienie państwa i jego instytucji, utworzenie godnych miejsc pracy, walka z biedą, bardziej rozpowszechniona i lepsza edukacja oraz społeczne strategie rozwoju;
- U. mając na uwadze, że efekty stosowania tych strategii nie zawsze były zgodne z oczekiwaniami: powierzchnia upraw kokainy nie zmniejszyła się, negatywne skutki w zakresie środowiska utrzymują się na wysokim poziomie, uprawy zostały przeniesione w inne miejsca, nie zmniejszyły się ani podaż narkotyków, ani ich spożycie, wielu konsumentów przestawiło się na inne narkotyki, przede wszystkim syntetyczne, w tym także stosowane do celów medycznych, kraje będące tradycyjnie krajami produkcji lub tranzytu przekształciły się w kraje konsumpcji, głównie substancji o niskiej jakości i pochodzących z odrzutu; jednocześnie wciąż rośnie i tak już pokaźny czarny rynek

przestępczy finansowany z wpływów z zaspokajania popytu na nielegalne substancje, przede wszystkim w bardziej rozwiniętych krajach;

- V. mając na uwadze, że w ramach tradycyjnego podejścia do narkotyków w programach bezpieczeństwa publicznego skupiano się na przestępstwach wzbudzających znaczne zainteresowanie, takich jak morderstwa, kradzieże, rabunki i napady, podczas gdy w rzeczywistości handel narkotykami jest silnie związany z przestępstwami przeciwko zdrowiu, przestępczością gospodarczą lub przestępczością tzw. białych kołnierzyków, czyli praniem pieniędzy i istnieniem „rajów podatkowych” niepodlegających żadnej kontroli ani nieuregulowanych żadnymi przepisami;
- W. mając na uwadze paradoks polegający na tym, że głównym producentem opiatów i kokainy są obszary, na których od 2001 roku koncentruje się wojna z terroryzmem, a mimo to nie udało się we wszystkich przypadkach ograniczyć w znaczącym stopniu produkcji obu substancji, lecz wręcz przeciwnie – w ostatnich latach ich produkcja utrzymywała się na stosunkowo stabilnym poziomie;
- X. mając na uwadze to, że polityka kryminalizacji producentów, sprzedawców detalicznych i konsumentów nielegalnych narkotyków spowodowała, że ogromne środki publiczne przeznaczono na zwiększanie poziomu stygmatyzacji i fragmentaryzacji społeczeństwa, co spowodowało przepełnienie więzień bez jednoczesnego zmniejszenia dostępności nielegalnych narkotyków lub siły organizacji zajmujących się handlem narkotykami, jako że osoby te mogą zostać łatwo zastąpione bez konieczności przerw w obrocie narkotykami, a status prawny narkotyków, ryzyko wykrycia i informacje prewencyjne nie stanowią czynników o znaczącym wpływie na indywidualną decyzję o rozpoczęciu zażywania narkotyków lub zaangażowaniu się w handel nimi lub ich dystrybucję, co sugeruje stały wzrost popytu;
- Y. mając na uwadze, że według Biura Narodów Zjednoczonych ds. Narkotyków i Przestępczości mniej niż 10% osób zażywających narkotyki można określić jako osoby problematyczne, które próbują podważyć porządek społeczny, w związku z czym należałoby zweryfikować represyjne podejście względem konsumentów i zachęcać do podejścia do problemu opartego na zdrowiu publicznym;
- Z. mając na uwadze, że skupienie się na konsumentach narkotyków powinno położyć kres ich stygmatyzacji społecznej, a w pewnych przypadkach również przestępczej i przyznać priorytet zmniejszaniu szkód, ochronie zdrowia publicznego i poszanowaniu praw człowieka. Osoby powiązane z biznesem narkotykowym na najniższych szczeblach związanych z uprawą, produkcją i dystrybucją powinny być w świetle prawa traktowane inaczej niż członkowie stosujących przemoc grup zajmujących się przestępczością zorganizowaną, odpowiedzialnych za handel ludźmi i bronią oraz pranie pieniędzy;
- AA. mając na uwadze, że polityka represyjna i stygmatyzacja społeczna, a w pewnych przypadkach również przestępcza konsumentów mogą stać się barierą, która uniemożliwi wykorzystanie środków ochrony zdrowia publicznego przeznaczonych na eliminację HIV/AIDS, zgonów spowodowanych przedawkowaniem oraz innych negatywnych skutków zażywania narkotyków, takich jak niepowodzenia w nauce oraz apatia społeczna wielu młodych ludzi;

- AB. mając na uwadze, że dla poprawy warunków życia dużych grup ludności w krajach dotkniętych tą plagą i w krajach tranzytu potrzebnych jest więcej inwestycji społecznych, a także potrzeba więcej zasobów ludzkich, społecznych i finansowych przeznaczonych na zapobieganie, leczenie i rehabilitację osób uzależnionych od narkotyków;
- AC. mając na uwadze, że jedynie na podstawie wiarygodnych, usystematyzowanych, dostępnych i weryfikowalnych dowodów empirycznych i naukowych jest możliwe ukształtowanie odpowiednich strategii politycznych, czyli takich, które będą w stanie skutecznie ograniczyć szkody dla zdrowia, bezpieczeństwa i dobrobytu społeczeństwa jako całości;
- AD. mając na uwadze, że obecnie obowiązująca międzynarodowa klasyfikacja substancji nielegalnych została opracowana ponad pięćdziesiąt lat temu i w związku z tym wymaga korekty i dostosowania do nowych czasów na podstawie solidnych dowodów naukowych i z uwzględnieniem tradycji kulturowych;
- AE. mając na uwadze, że rozwój i realizacja tych strategii powinny mieć wsparcie w wyspecjalizowanych organach wielostronnych oraz że odpowiedzialne za nie powinny być wszystkie kraje łącznie, niezależnie od tego, czy są to kraje produkcji, tranzytu, czy kraje przeznaczenia, tym bardziej że rozróżnienie to traci na znaczeniu, jako że coraz częściej w obrębie jednego kraju przebiegają różne etapy procesu przestępczego;
- AF. mając w szczególności na uwadze znaczenie, jakie doświadczenie społeczeństwa obywatelskiego może przynieść poszczególnym aspektom w ramach antynarkotykowych strategii politycznych, takich jak zapobieganie, informowanie, pomoc w uwalnianiu się od uzależnienia i reintegracja społeczna;
1. wzywa do uzgodnienia podstaw światowego, zintegrowanego systemu mającego na celu dążenie do dobrobytu ludzkości poprzez kontrolę potencjalnie szkodliwych substancji, ale charakteryzującego się wystarczającą elastycznością, aby państwa mogły wypróbować różne rodzaje konkretnych sposobów reagowania, co będzie kluczowym elementem służącym przyswojeniu sobie wiedzy na temat skuteczności różnych podejść z uwzględnieniem tradycji kulturowych;
 2. w tym celu bierze pod uwagę stosowanie pewnych substancji do celów innych niż medyczne i naukowe, a mianowicie do celów dotyczących tradycji kulturowych, dziedzictwa po przodkach, wierzeń religijnych oraz do celów związanych z medycyną tradycyjną;
 3. stwierdza, że powiązana z handlem narkotykami eskalacja przemocy, do której dochodzi w niektórych regionach Ameryki Łacińskiej, osiągnęła alarmujący poziom, a ponadto jest zaostrzona wskutek korupcji, biedy i nierówności, jak wynika z rocznego raportu Międzynarodowego Organu Kontroli Środków Odurzających Narodów Zjednoczonych (INCB);
 4. proponuje rozpoczęcie globalnej debaty, otwartej na udział krajów produkcji, tranzytu i krajów będących odbiorcami narkotyków, umożliwiającej szerszą wymianę koncepcji i prowadzącej z jednej strony do określenia politycznych strategii walki z handlem narkotykami i przestępczością zorganizowaną, a także ich przyczynami,

opierających się na dostępnej wiedzy naukowej i doświadczeniach pozwalających przezwyciężyć dogmatyzm, a z drugiej strony do przyjęcia strategii mających na celu wykorzystanie uprawnień, jakimi dysponują państwa, w celu wprowadzenia reform, które zostały uznane za konieczne, i aby możliwe było ich wydanie zgodnie z procedurami legislacyjnymi;

5. sugeruje, że polityka narkotykowa musi być owocem wspólnej pracy większej liczby międzynarodowych agencji, takich jak Biuro ONZ ds. Narkotyków i Przestępczości (UNODC), Międzyamerykańska Komisja przeciwko Nadużywaniu Narkotyków (CICAD), Wspólny Program Narodów Zjednoczonych ds. HIV/AIDS (UNAIDS), Światowa Organizacja Zdrowia, Program Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju, UNICEF, Jednostka Narodów Zjednoczonych ds. Równości Płci i Uławnienia Kobiet (UN WOMEN), Bank Światowy i Biuro Wysokiego Komisarza Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Praw Człowieka, a także organów i instytucji międzynarodowych, wielostronnych, regionalnych i krajowych;
6. uważa, że konieczne jest stworzenie instytucjonalnych przestrzeni interakcji i możliwości wspólnej refleksji przedstawicieli władz rządowych, ustawodawców, intelektualistów, przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego, sędziów, policji i naukowców z obu regionów, która umożliwi ustawodawcom wykorzystanie postępu w dziedzinie medycyny, biologii, socjologii, kryminologii i każdej innej dyscyplinie, która może przyczynić się do formułowania odpowiednio uzasadnionej polityki legislacyjnej w dziedzinie handlu narkotykami i ich spożycia, z uwzględnieniem podziału substancji nielegalnych w zależności od szkód, jakie wyrządzają zdrowiu i społeczeństwu;
7. uważa, że ważne jest określenie polityki narkotykowej z perspektywy całościowej, obejmującej między innymi rodziny, szkoły, specjalistów z zakresu zdrowia publicznego, ustawodawców, naukowców, władze rządowe, sędziów i policję oraz przywódców i przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego, z uwzględnieniem organizacji kobiecych, aby współpracowały one z odpowiednimi agencjami rządowymi w tej dziedzinie;
8. zaleca promowanie publicznych strategii międzyregionalnych zakładających rygorystyczną kontrolę wszystkich substancji uznanych za prekursorsy do produkcji nielegalnych substancji oraz ustalenie prawnych definicji takich substancji oraz ich definicji pod względem sanitarnym;
9. wzywa do stawienia czoła obecnym oraz przyszłym rosnącym zagrożeniom stwarzanym przez narkotyki syntetyczne, a także ich manipulacji chemicznej i/lub podrabianiu;
10. uważa za kwestię fundamentalną to, że w odróżnieniu od podejścia stygmatyzującego, marginalizującego i czasami również kryminalizującego osoby uzależnione od narkotyków należy wdrożyć programy ograniczania szkód, w ramach których będzie się zamieniać kary na leczenie terapeutyczne, opiekę zdrowotną i ponowne włączenie społeczne osób tego potrzebujących;
11. proponuje ustanowienie systemu pomiarów, statystyk i dowodów opartych na podstawach empirycznych i naukowych, aby umożliwić przeprowadzenie rzetelnych

ocen w kwestiach związanych z polityką narkotykową, ze wskaźnikami między innymi takimi jak liczba ofiar przemocy związana z handlem narkotykami, liczba przestępstw popełnianych przez osoby przyjmujące narkotyki, liczba zgonów spowodowanych przedawkowaniem, liczba zakażeń wirusem HIV lub wirusem zapalenia wątroby typu C wśród osób przyjmujących narkotyki, jak również szlaki wykorzystywane także do handlu ludźmi i kwota środków finansowych, którymi obraca biznes narkotykowy;

12. zwraca się do państw członkowskich o promowanie – w szczególności w regionach, w których istnieje silniejszy wpływ kulturowy i społeczny przestępczości zorganizowanej – w szkołach i w dzielnicach o podwyższonym ryzyku projektów edukacyjnych z zakresu przestrzegania prawa w celu zwalczania przestępczości zorganizowanej za pomocą poważnego projektu pedagogicznego;
13. zaleca przydzielenie większej ilości funduszy na prowadzenie programów profilaktycznych, rehabilitacyjnych oraz programów na rzecz ograniczenia rozprzestrzeniania się i włączenia społecznego, zwłaszcza dla grup społecznych znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji, które zostaną zintensyfikowane poprzez wdrażanie programów alternatywnego rozwoju w obszarach produkcji i opracowywania substancji odurzających; w ramach tych programów należałoby unikać uproszczonych przekazów i wspierać integrujące działania edukacyjne podejmowane w oparciu o rzetelne informacje;
14. proponuje realizację programów z zakresu profilaktyki i odbudowy społecznej z uwzględnieniem perspektywy płci, gdyż kobiety stanowią jedną z najbardziej narażonych grup w nielegalnych łańcuchach produkcji, dystrybucji i konsumpcji narkotyków, które powiązane są również z innymi przestępstwami, takimi jak handel ludźmi, wykorzystywanie seksualne i prostytutka;
15. uznaje za priorytet realizację innowacyjnych kampanii edukacyjnych i propagujących wartości, informacyjnych i zapobiegawczych, które mogłyby zostać zrozumiane i przyjęte w szczególności przez młodzież, która stanowi największą grupę użytkowników narkotyków, aby zapobiec popadaniu młodzieży w spiralę uzależnienia;
16. proponuje przeanalizowanie alternatywnych kar dla drobnych handlarzy i sprzedawców narkotyków naturalnych, zważywszy, że wielu z nich jest ofiarami przemocy i zastraszania lub pragnęło wyrwać się z ubóstwa; inwestycje skierowane na zapewnienie im alternatywnych możliwości pracy są bardziej skuteczne niż długie wyroki więzienia, bez wątpienia bardzo kosztowne;
17. domaga się przeprowadzenia korekty klasyfikacji substancji nielegalnych stworzonej 50 lat temu poprzez zrównoważenie poziomów kontroli z poziomami szkód w oparciu o dane naukowe;
18. uważa, że skoro najważniejszym celem jest walka mająca na celu zlikwidowanie handlu narkotykami, należy wziąć pod uwagę ekonomiczne, polityczne i kulturowe uwarunkowania krajów należących do stowarzyszenia, jak również z szacunkiem podchodzić do tradycji ludności tubylczej w staraniach mających na celu promowanie politycznych strategii całościowego rozwoju w ramach współpracy pomiędzy AŁK i

UE w dziedzinie narkotyków;

19. wzywa do dalszych transgranicznych badań na temat tej gałęzi przestępczości oraz różnorodności form, jakie ona przybiera w powiązaniu z innymi rodzajami nielegalnej działalności, takimi jak między innymi nielegalny handel bronią i ludźmi, pranie pieniędzy oraz przemyt, dla których wykonywania decydująca jest współpraca międzynarodowa w obszarze politycznym, sądowym i policyjnym; w wyniku tych badań powinny być opracowane publiczne i alternatywne strategie działań mających na celu stawienie czoła zagrożeniom i wyzwaniom, jakie wiążą się z obecną skomplikowaną sytuacją wynikającą z nasilenia się zorganizowanej przestępczości transnarodowej, walki z narkotykami oraz niezliczonej liczby działających nielegalnie podmiotów niepaństwowych, tworzących sieć przekraczającą granice;
20. proponuje skoncentrowanie działań represyjnych na stosujących przemoc organizacjach przestępczych, zarówno krajowych, jak i międzynarodowych, oraz na nieuczciwie i bezprawnie zgromadzonym majątku, tak aby zmniejszyć ich siłę i zasięg i przede wszystkim ograniczyć przemoc;
21. wzywa rządy do zastosowania strategii regionalnych przeciw handlowi narkotykami, mających na celu kontrolę broni palnej i reformę wymiaru sprawiedliwości, a także do przeznaczenia większej ilości środków na programy na rzecz zdrowia publicznego i na kampanie zapobiegające zażywaniu narkotyków;
22. wzywa do zintensyfikowania walki z rajami podatkowymi, stanowiącymi ośrodki uchylania się od opodatkowania i obszary niezbędne przy praniu pieniędzy pochodzących z handlu narkotykami i innych nielegalnych działalności handlowych;
23. zwraca uwagę na potrzebę zwiększenia kontroli państwa w zakresie przepływu broni, gdyż jednym z filarów, na których opiera się niszczycielska moc zorganizowanych struktur przestępczych zaangażowanych w handel narkotykami jest ilość i zaawansowanie technologiczne broni, którą dysponują;
24. zaleca promowanie debaty legislacyjnej nad wytycznymi projektu ustawy ramowej przeciwko nielegalnemu handlowi i konsumpcji środków odurzających i substancji psychotropowych sformułowanymi przez Komisję Bezpieczeństwa Publicznego, Zwalczenia Terroryzmu i Zapobiegania Mu, Handlu Narkotykami i Przestępczości Zorganizowanej Parlamentu Latynoamerykańskiego oraz nad wszystkimi projektami w tej dziedzinie stworzonymi przez Parlament Europejski;
25. zaleca utrzymanie współpracy między UE a AŁK w celu wzmocnienia systemów prawnych i propagowanie wsparcia na rzecz przeglądu i usprawnienia systemu penitencjarnego;
26. zaleca rozpoczęcie dogłębnej i wyważonej debaty na temat możliwości legalizacji zażywania narkotyków i jej możliwych konsekwencji;
27. zaleca promowanie ustanowienia praw ułatwiających wygaszenie prawa własności do przedmiotów skonfiskowanych przestępcom i pochodzących z prania pieniędzy, tak aby można było zapobiegać handlowi narkotykami i ograniczać go oraz aby z upływem czasu tego rodzaju działalność była coraz mniej opłacalna i trudniejsza w

realizacji;

28. wzywa do dalszej wymiany informacji pomiędzy właściwymi organami Unii Europejskiej i państw Ameryki Łacińskiej na szczeblu krajowym, subregionalnym, regionalnym i międzyregionalnym;
29. wzywa do intensywniejszej wymiany doświadczeń i prac legislacyjnych wykonywanych przez parlamenty krajowe, subregionalne i regionalne, aby coraz sprawniej stawiać czoła przestępczości zorganizowanej i handlowi narkotykami;
30. zaleca rządowi, by na stałe włączyły zagadnienia bezpieczeństwa do swoich programów współpracy dwustronnej, regionalnej i wielostronnej, aby rozwijać demokratyczne podstawy państwa prawa w kształtowaniu i funkcjonowaniu sektorów bezpieczeństwa; współpraca powinna obejmować kształtowanie polityki, administrację i systemy sądownicze oraz uzgodnienie postulatów polityki zagranicznej;
31. wzywa do podejmowania współpracy na rzecz harmonizacji prawnej i ram prawnych w obrębie programów budowania potencjału celem wprowadzenia odpowiednich reform sądownictwa przy wsparciu przedstawicieli i obserwatorów w instytucjach szczebla regionalnego i niższego związanych z systemem sądowniczym, sprawami sądownictwa i bezpieczeństwem;
32. proponuje udzielenie wsparcia jednostkowym projektom i ustanowienie wspólnej strategii na rzecz zatwierdzenia międzynarodowego traktatu w sprawie bezpieczeństwa, który wzmocni skuteczne wdrażanie współpracy;
33. z zadowoleniem przyjmuje wprowadzenie nowego programu współpracy między Ameryką Łacińską i Unią Europejską w dziedzinie polityki antynarkotykowej (COPOLAD), który łączy w sobie zmniejszenie popytu i podaży na narkotyki oraz zacieśnianie współpracy między agencjami krajowymi i innymi podmiotami odpowiedzialnymi za politykę antynarkotykową; podobnie wspiera ustanowienie sieci AŁK-UE w celu wymiany doświadczeń i dobrych praktyk;
34. wzywa do ścisłej współpracy politycznej, sądowej, policyjnej i naukowej w zwalczaniu zjawiska prania pieniędzy, nielegalnego przepływu kapitału w krajowym i międzynarodowym systemie finansowym, który powoduje zakłócenia w gospodarkach i zachęca do korupcji;
35. uważa za niezbędną współpracę pomiędzy AŁK i UE ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych w postaci wspólnych inicjatyw na rzecz zwalczania handlu narkotykami we wszystkich jego aspektach;

* * * * *

36. zobowiązuje swoich współprzewodniczących do przekazania niniejszej rezolucji Radzie Unii Europejskiej i Komisji Europejskiej, a także parlamentom państw członkowskich Unii Europejskiej i wszystkich krajów Ameryki Łacińskiej i Karaibów, Parlamentowi Latinoamerykańskiemu, Parlamentowi Środkowoamerykańskiemu, Parlamentowi Wspólnoty Andyjskiej, Parlamentowi Mercosur, Sekretariatowi

Generalnemu Wspólnoty Andyjskiej, Komitetowi Stałych Przedstawicieli Mercosur,
Stałemu Sekretariatowi Latinoamerykańskiego Systemu Gospodarczego oraz
sekretarzom generalnym OPA, UNASUR i Organizacji Narodów Zjednoczonych.